

wf2_kano.ttf

wf2_Kanon

ĀĂĄąĆćǮǽĚĚǝǤǤıǤŮǻŋǾǿǰǡǢǣǤǥǦǧǨǩǬǭǮǯǰǱǲǳǴǵǶǷǸǹǺǻǼǽǿǹǻǿǿǿǿǿǿǰǡǢǣǤǥǦǧǨǩǬǭǮǯǰǱǲǳǴǵǶǷǸǹǺǻǼǽǿǹǻǿǿǿǿǿǿǰǡǢǣǤǥǦǧǨǩǬǭǮǯǰǱǲǳǴǵǶǷǸǹǺǻǼǽǿǹǻǿǿǿǿǿǿǰǡǢǣǤǥǦǧǨǩǬǭǮǯǰǱǲǳǴǵǶǷǸǹǺǻǼǽǿǹǻǿǿǿǿǿǿ

ĀĂĄąĆćǮǽĚĚǝǤǤıǤŮǻŋǾǿǰǡǢǣǤǥǦǧǨǩǬǭǮǯǰǱǲǳǴǵǶǷǸǹǺǻǼǽǿǹǻǿǿǿǿǿǿǰǡǢǣǤǥǦǧǨǩǬǭǮǯǰǱǲǳǴǵǶǷǸǹǺǻǼǽǿǹǻǿǿǿǿǿǿǰǡǢǣǤǥǦǧǨǩǬǭǮǯǰǱǲǳǴǵǶǷǸǹǺǻǼǽǿǹǻǿǿǿǿǿǿ

0123456789

—;:!,."—

V CÉZAREI ŽIL ISTÝ MUŽ MENOM HORNÉLIUS, STOTNÍK KOHORTY, ZVANEJ ITALSKÁ. BOL NÁBOŽNÝ A BOHABOJNÝ S CELÝM SVOJÍM DOMOM. DÁVAL VEĽA ALMUŽIEN ĽUDU A USTAVIČNE SA MODIL K BOHU. RAZ OKOLO TRETEJ HODINY POPOLUDŇ VIDEL JASNE VO VIDEŇÍ BOŽIEHO ANJELA, AKO PRICHÁDZA K NEMU A OSLOVUJE HO: „HORNÉLIUSI!“ ALE ON NA NEHO HĽADIEĽ A PREKAPKUTÝ PÓVEDAL: „ČO JE, PANE?“ ODOPOVEDAL MU: „TVOJE MODLTBY A TVOJE ALMUŽNY VYSTÚPIĽI PRED BOŽIU TVÁR A ON SI NA NE SPOMENUL. A TERAZ POŠLI MUŽOV DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PRÁMENÍM PETER; BÝVA U ISTÉHO ŠIMONA, GARBARRA, ČO MÁ DOM PRI MORI.“ A KEĎ ANJEL, ČO S NÍM HOVORIL, ODIŠIEL, ZAVOLAL SI DVOCH SLUHOV A NÁBOŽNÉHO VOJAKA Z TÝCH, ČO MU BOLU PODRIADENÍ, VŠETHO IM POROZPRÁVAL A POSLAL ICH DO JOPPE. NA DRUHÝ DEŇ, KEĎ BOLU NA CESTE A BLÍŽIL SA K MESTU, PETER VYŠIEL OKOLO POLUDNIA NA STRECHU MODLIŤ SA. KEĎ VYHLADOL, CHCEL JEŠŤ. KÝM MU PRIPRAVOVALI, PADOL DO VYTRÁŽENIA. VIDEL OTVORENÉ NEBO A ZOSTUPOVÁŤ AKÚSI NÁDOBU, AKO VEĽKÉ PŘESTIERADLO, SPŮŠŤANÉ ZA ŠTYRI ROHY NA ZEŤ. BOLU V NEJ VŠETKY DRUHY ŠIVORNOŽCOV, ZEŤMEPLAZOV A NEBESKÉ VTÁČTVO. I ZAZNEL MU HLAS: „PETER, VSTAŇ, ZABĽAJ A JEDZ!“ AĽE PETER PÓVEDAL: „NIJAKÝM ČINOM, PANE, VEĎ SOM NIKDY NEJEDOL NIČ POŠKVRNENÉ A NEČISTÉ.“ AĽE HLAS SA MU OZVAL ZNOVA, DRUHÝ RAZ: „ČO BOH OČISTIL, TY NEHAZÝVAJ POŠKVRNENÝM.“ TOTO SA OPAKOVALO TRI RAZY A HNEĎ BOLA NÁDOBA VZATÁ DO NEBA. KÝM BOL PETER V ROZPAKCHOCH, ČO TO BOL ZA ÚHRAZ, KTORÝ VIDEL, ZASTAL PRI BRÁNIE MUŽI, KTORÝCH POSLAL HORNÉLIUS, A DOPYTOVALI SA NA ŠIMONOV DOM. ZAVOLALI A PÝTALI SA, ČI TAM BÝVA ŠIMON S PRÁMENÍM PETER; AKO PETER PREMÝŠĽAL O VIDEŇÍ, DUCH MU PÓVEDAL: „HĽADAJÚ ŤA TRAJA MUŽI. VSTAŇ TEDA, ŽIĎ DOLU A BEZ VÁHANIA CHOĎ S NIMI, LEBO SOM ICH JA POSLAL.“ PETER ZŠIEL K MUŽOM A PÓVEDAL: „JA SOM TEN, KTORÉHO HĽADÁTE. HŤVŮĽI ČO MU STE PRÍŠIELI?“ ONI PÓVEDALI: „STOTNÍK HORNÉLIUS, SPRAVODĽIVÝ A BOHABOJNÝ MUŽ, KTORÉMU CELÝ ŽIDOVSKÝ NÁROD VYDÁVA SVEDECTVO, DOSTAL POKRYN OD SVÄTÉHO ANJELA ABY SI ŤA POZVAL OD DOMU A VYPOČUL TVOJE SLOVÁ.“ ZAVOLAL ICH TEDA DNŮ A POKOŠTIL. NA DRUHÝ DEŇ VSTAL A ŠIEL S NIMI A NIEKTORÍ BRATIA Z JOPPE HO SPREVÁDZALI. V ĎALŠÍ DEŇ PRÍŠIEL DO CÉZAREY. HORNÉLIUS ICH UŽ ČAKAL SPOLU S POZVANÝMI PRÍBUZNÝMI A NAJBLÍŽŠIMI PŘIATEĽMI. KEĎ PETER PRICHÁDZAL, HORNÉLIUS MU VYŠIEL V ÚSTRETY, PADOL MU K NOHÁM A POKLONIL SA. AĽE PETER HO ZDVHOL A PÓVEDAL MU: „VSTAŇ, A J JA SOM LEŇ ČLOVEH.“ AKO SA S NÍM ROZPRÁVAL, VOŠIEL DNŮ A NÁŠIEL TAM MINDHO ZHROMÁŽDENÝCH. I PÓVEDAL IM: „VY VIETE, ŽE ŽID SA NESMIE SPOLČIŤ ANI STRETNŮŤ S CUDZINCOM. AĽE MNE BOH UKÁZAL, ŽE NEMÁM NIHOHO NÁZÝVAŤ POŠKVRNENÝM AĽEBO NEČISTÝM ČLOVEKOM. PŘETO SOM PRÍŠIEL BEZ VÁHANIA, KEĎ STE MA POZVALI. A PÝTAM SA, HŤVŮĽI ČO MU STE MA POZVALI?“ HORNÉLIUS PÓVEDAL: „SŮ TO ŠTYRI DNÍ PRÁVE V TŮTO HODINU, ČO SOM SA O TRETEJ HODINE POPOLUDŇ MODIL VO SVOJOM DOME. TU PŘEDO MNOU ZASTAL MUŽ V BIELOM ODEVE A PÓVEDAL MI: „HORNÉLIUS, TVOJA MODLTBA JE VYSLYŠANÁ A BOH SI SPOMENUL NA TVOJE ALMUŽNY. POŠLI TEDA DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PRÁMENÍM PETER; BÝVA V DOME GARBARRA ŠIMONA PRI MORI.“ HNEĎ SOM TEDA POSLAL PO TEBA A TY SI DOBRE UROBIL, ŽE SI PRÍŠIEL. A TERAZ SME MY VŠETCI TU PŘED BOŽOU TVÁROU, ABY SME VYPOČULI VŠETHO, ČO TI PÁN PRÍKÁZAL.“ VTEĎ PETER OTVORIL ÚSTA A PÓVEDAL: „NÁDZAJ POZŇÁVAM, ŽE BOH NEHAZÝVA NIKOMU, AĽE V KAŽDOM NÁRODE MU JE MILÝ TEN, KTO SA HO BOJÍ A HONÁ SPRAVODLIVO. SYNOM IZRAELA ZOSLAL SLOVO A ZVEŠTOVAL POKRYJ SRUZE JEŽIŠA KRISTA; ON JE PÁNOM VŠETKÝCH: VY VIETE, ČO SA POČŤÚC OD GALILEY PO KASTE, KTORÝ HLÁSAL JÁŇ, DIALO PO CEĽEJ JUDEI; AKO BOH POMAZAL JEŽIŠA Z NAZARETA DUCHOM SVÄTÝM A MOCOU A ON CHODIL, DOBRE ROBIĽ A UZDRAVOVAL VŠETKÝCH POSADNUTÝCH DIABLOM, LEBO BOL S NÍM BOH. A MY SME SVEĎKAMI VŠETKÉHO, ČO UROBIL V JUDEJSKEJ KRAJINE I V JERUZALEME. AĽE ZAVESĽU HO NA DREVO A ZABILI. BOH HO TRETEHO DŇA VZHŤRIESIL A DAL MU, ABY SA Z JAVIL — MNE VŠETKÉMU ĽUDU, AĽE SVEĎKOM, KTORÝCH BOH VOPŘED URČIL, NÁM, ČO SME S NÍM PO JEHO ZMŤRVŤCHVSTAŇÍ JEĽU A PILL. A PRÍKÁZAL NÁM, ABY SME ĽUDU HLÁSALI A DOSVEĎČOVALI, ŽE TO JEHO BOH USTANOVLIL ZA SUDCOU ŽIVÝCH I MŤRVŤCH. JETMU VYDÁVAJÚ VŠETCI PROROCI SVEDECTVO, ŽE PŘE JEHO MENO DOSIAHNE ODPŮSTENIE HŤRECHOV KAZOÝ, KTO V NEHO VERÍ.“ KÝM PETER TOTO HOVORIL, ZOSTŮPIL DUCH SVÄTÝ NA VŠETKÝCH, ČO POČŮVALI SLOVO. A VERIACI Z OBRIEZKY, ČO PRÍŠLI S PETROM, ŽASLI, ŽE SA DAR DUCHA SVÄTÉHO VYLIAL AJ NA POHANY, LEBO ICH POČŮLI HOVORŮŤ JAZYKMI A VEĽBŤ BOHA. VTEĎ PETER PÓVEDAL: „MŮŽE EŠŤ NIKTO ZABŤRÁNŤ, ABY BOLU VODOU POKŘEŠŤENÍ TÍ, ČO DOSTALI DUCHA SVÄTÉHO TAK AKO MY?“ A ROZHĽAZAL ICH POKŘEŠŤÍ V MENE JEŽIŠA KRISTA. POTOM HO PROSILI, ABY U NICH NIEKODCHO DNÍ ZOSTAL.